

انقلاب و مردم

فرهنگی جامعه خودمان در زمان انقلاب. این شرایط چه بود؟ در اینجا بر آن نیستیم تا تحلیلی تاریخی ارائه دهیم از آنچه در قرن معاصر از نظر تاریخ سیاسی بر این مردم گذشته است، بل بطور فشرده می‌گوئیم حوادث سیاسی این مملکت از مشروطه به بعد - بخصوص در دهه ۱۳۲۰ تا ۱۳۳۰ - اثبات کرد که قدرتهای حاکم با ایدئولوژی لیبرالی و بطور محدودتر با ایدئولوژی کمونیستی در جمهوری آذربایجان به رهبری پیشه‌وری نتوانست همکاری و مساعدت مردم را بطور مداوم بسوی خویش جذب کند، هر چند که هر دو طرز تفکر را ماهیتا باطل میدانیم. امام تحلیل خود را در مورد این سالها و حکومتهای وقت در یک جمله ارائه میدهد «پنجاه سال در این مملکت بودید و هیچ غلطی نتوانستید بکنید!»

از سوی دیگر اعتماد بجای مردم به روحانیت با سوابق درخشانی چون حرکت‌های ضد استعماری میرزای شیرازی، مدرس، سید جمال اسدآبادی، طباطبائی و بهبهانی و... خلاء ناشی از بی‌کفایتی سردمداران مکاتب دیگر را پر کرد. فرمانهای تاریخی امام در برهه انقلاب علاوه بر

انقلاب خونبار ملت ایران در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ شمر رسید. در انقلاب اسلامی ایران نقش مردم، بارزترین ویژگی انقلاب را بخود اختصاص میدهد، اگر چه در هر انقلابی نقش مردم انکارناپذیر است. نفس کلمه «انقلاب» بخودی خود، رساننده آن است که تحولی از بنیاد بر علیه ارزشها و معیارهای نظام حاکم موجود صورت می‌گیرد و کشتها بالاخره به شکوفائی میرسد. توضیح واضح است که اگر این دگرگونی بدست گروه معدودی صورت بگیرد «کودتا» اتفاق خواهد افتاد و نه انقلاب. اما انقلاب ایران علاوه بر داشتن این خصیصه عام - یعنی شرکت مردم در نهضت - دارای ویژگی خاصی از نظر کیفیت عمل میباشد. و این معلول شرایط فکری و فرهنگی مردم این سرزمین بوده است. اما، در اوائل انقلاب، بخصوص، شاهد بودیم، اقشاری سعی داشتند محتوی انقلاب ما را در قالبهای پیش ساخته بریزند و شکلهای قرار دادی و ذهنی به آن بدهند و در این راه «عرض خویش بردند و زحمت ما را افزودند» یعنی چون در سال فلان، در فلان مملکت با شرایط خاص فرهنگی و... فلان گروه و قشر توانست با تاکتیک خاص خودش (که ناشی از شرایط اجتماعی خودش بود) به پیروزی برسد.

اعتماد بجای مردم به روحانیت با سوابق درخشانی چون حرکت‌های ضد استعماری میرزای شیرازی، مدرس، سید جمال الدین اسدآبادی، طباطبائی و بهبهانی و... خلاء ناشی از بی‌کفایتی سردمداران مکاتب دیگر را پر کرد.

جنبه یک حرکت سیاسی دارای بعد معنویت مذهبی بود و مردم و بخصوص مقلدین امام به فرمانهای وی بدیده فتوا می‌نگریستند و این خود شمر بخشی فرمان را بیش از پیش می‌افزود.

در برهه انقلاب نظام مملکت از ابعاد اقتصادی، اداری، نظامی دچار اختلال شده بود، بسیاری از ادارات بحالت رکود به اعتصاب کشیده شده بودند. شهربانیها و ژاندارمریها نیروی خود را جهت سرکوب انقلابیون بسیج کرده بودند. مراکز اقتصادی

قصد داشتند همان نسخه را هم برای این مردم و این انقلاب بنویسند و ناباورانه شکست خوردند و حسابهایشان غلط از آب در آمد و هنوز هم نتوانستند تحلیلی صحیح از آنچه گذشت، ارائه دهند و علت آن انشعابهای رنگ و ارنگی است که هر روز اتفاق می‌افتد، یعنی هر قشری از آنها می‌گوید «اینکه ما می‌گوئیم صحیح است و لاغیر و اگر قبول ندارید، خدا حافظ!»

در سطور قبل تکیه داشتیم بر شرایط خاص

از فعالیت بازمانده، به تعطیل افتاده بودند. از سرویسهای خدماتی عمومی خبری نبود و... مردم یک تنه بار تمام کاستی‌های فوق را بدوش کشیدند. مردم بمراعات مبارزه با بقایای رژیم طاغوت، کوشیدند تا نظم مملکت از هم پاشیده نشود. جوانان رزمنده مسلمان، سرعت کمیته‌های محلی ایجاد نمودند و بزودی توانستند تشکیلات قوی در زمینه حفاظت از شهر و مناطق اقتصادی و سیاسی بوجود آورند. کار توزیع مواد غذایی و سوخت و حوانج اولیه زندگی با دخالت مردم و ایجاد ستادهائی در مساجد شکل گرفت، حتی جهت نظافت شهر و جمع‌آوری زباله اقداماتی از سوی کمیته‌های مساجد صورت گرفت. روزنامه‌های دیواری به ابتکار مردم آخرین اطلاعات و اخبار انقلاب را در کوچه‌ها و محلات در اختیار مردم قرار میداد. ستادهائی خاص فرمانهای امام و سایر اعضای شورای رهبری را از طریق نوار و اعلامیه سرعت منتشر میساخت. بطوریکه برخی از فرمانهای امام ظرف ۲۴ ساعت از پاریس به اقصا نقاط مملکت برده میشد، و سرعت این عمل از قویترین شبکه‌های خبرگزاری بعید می‌نمود. از شگفتیهای اعجاب آور مردم آنکه، علیرغم وجود اعتصاب چندین ماهه ادارات دولتی در روند عادی زندگی اقتصادی اختلال فاحشی دیده نمیشود. مانورهای سیاسی دولت از هاری و شورای سلطنت و دولت بختیار هم نمی‌توانست مردم آگاه را فریب دهد

بر خاک کوبید می افتند و هواپیمایها و هلی کوپترهای مدرنش به آهن پاره تبدیل میشود و بار دیگر انسجام مردم با این معجزه الهی بیشتر از پیش میشود. مردم اینبار، به بنی صدر اعتماد کرده و او را به ریاست جمهوری خویش بر می گزینند. اما به مرور زمان راه وی را با جهت امام و مجلس شورای اسلامی متفاوت می بینند. مردم اگر چه بیصبرانه درصددند تا وی را از اریکه قدرت بزرگ بکشانند، به توصیه امام به انتظار می نشینند تا بنی صدر به نمایندگی از جناح لیبرال منشا آخرین ترفندهای خویش را بنمایش بگذارد و بدنبال عزل وی از فرماندهی کل قوا از سوی امام، مردم وی را

بقیه در صفحه ۱۲۵

توضیحی در مورد چگونگی تنظیم مصاحبه ها

به انگیزه سومین سالگرد پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی بر آن شدیم تا مطالب این شماره مجله جهاد را عمدتاً به بررسی پیرامون این «معجزه بزرگ قرن» اختصاص دهیم. در این گذر مطالبی خود داشتیم که به اختصار و بطور پراکنده در صفحات گوناگون آورده ایم و سخنان و حرفهائی هم بود که لاجرم می بایستی از زبان دست اندرکاران و مسئولین شنیده شود. همزمان و همگام با انقلاب اسلامی در جریانات اجرایی جامع حضور داشته و بیشتر و از نزدیکتر با مسائل آشنا هستیم.

تنوع موهبتانی که مطرح و بحث آنها را ضروری می دانستیم و نیز مشکلاتی که در امر دسترسی به مسئولین وجود داشت ما را انگیزه از آن می کرد که با هر کدام از برادران مسئول در رابطه با محورها و مباحث گوناگون صحبت کنیم.

بهنگام تنظیم مطالب دوراه در پیش بود، با می بایستی تمام سخنان هر نفری را جدا جدا نقل می کردیم و یا اینکه پاسخ همگان را حول سوال و محور مشخصی در یکجا جمع می کردیم.

عیب کار اول این بود که مطالب پراکنده جدا جدا و ملال آور و خسته کننده می شد و حسن روش دوم در این بود که علاوه بر جلوگیری از تکرار مکررات و سخنان مشترک در بین پاسخ ها، مسائل خاصی را از زاویه دیدهای مختلفی مورد بررسی قرارده و تحلیلی بدست می داد. به همین علت روش دوم را برگزیدیم و با حذف بعضی مشترکات و زوائد پاسخها را حول محورها و سوال های مشخص جمع آوری کردیم. از اینرو اگر احیاناً چند کلامی به ضرورت و یا به قصور جایجا شده و یا افتساده باشد، پیشاپیش از برادران مصاحبه شونده و خوانندگان عزیز پوزش می طلبیم.

در پایان لازم بنذکر است که برادران دیگری را نیز برای پاسخ به این سئوالات گزیده بودیم که متأسفانه اشتغالات ناشی از کارهای انقلاب، مانع از آن شد تا از افاضاتشان بهره مند گردیم.

با آرزوی توفیق برای همه خدمتگزاران به اسلام و جمهوری اسلامی.

مجله جهاد

اینکه بقول امام انقلاب دومی صورت می گیرد و فرزندان دلیر مردم اینبار با حرکتی انقلابی، جاسوسخانه آمریکا را اشغال می کنند و بدینوسیله بطور تحقیر آمیز سیاست خارجی دولت محافظه کار موقت را محکوم کرده و نهایتاً آنرا به انزوا و استحضار می کشانند. آمریکای جنایتکار که حکومت دولت موقت را نشانه ای از بازگشت ایران به دامان خویش می بیند، از حرکت انقلابی ملت مسلمان ایران به خشم آمده، جنون آمیز و دیوانه وار، تدارک حمله نظامی می بیند و در طیس با معجزه الهی به خاکستر می نشیند و مزدورانش، جزغاله شده

و تاکید مردم بر مبارزه تا تحقق جمهوری اسلامی دولتها را یکی پس از دیگری به سقوط می کشاند و نهایتاً، مرده با تقدیم کردن ۷۰ هزار کشته و بیش از ۱۰۰ هزار معلول، انقلاب را به نتیجه میرسانند.

مردم با همان شتابی که انقلاب را بشمر رسانیده بودند، در فعالیتهای پس از انقلاب، در تثبیت حاکمیت خویش و ایدئولوژی نهضت خویش پای می فشارند، اما دولت محافظه کار موقت در برابر خواسته های مردم که خواهان رسوخ دادن انقلاب تا آخرین زوایای روابط و ارگانهای سنتی هستند، مقاومت می کنند و آنها را به بازی نمی گیرد. تا

ره آوردهای انقلاب...

است. اگر حاکمیت اقتصادی سرمایه داران بزرگ در جامعه مان وجود داشت به سختی میتوانستیم در جهت حمایت از مستضعفین گامهایی برداریم. یا حذف آنها عملاً زمینه حرکتهای اسلامی و انقلابی در زمینه اقتصادمان خیلی خوب فراهم شده است. در حقیقت بعد از پیروزی انقلاب قشر سرمایه دار و وابسته ای که سرمایه های خودش را از طریق نامشروع بدست آورده بطور طبیعی کنار گذاشته شدند. البته در اجرای اینکار بعضاً اشتباهاتی هم شد. فرصاً ملی کردن سرمایه های سرمایه داران طاغوتی فراری، بنظر من یک عمل نسنجیده بود. این اموال باید بجای ملی شدن، بلحاظ شرعی ضبط و مصادره میشد. چرا که با ملی شدن، بدیهیهای این سرمایه داران که معمولاً بیش از دارائیهای موجودشان در ایران بود به دوش دولت افتاد.

جنبه سوم کارهای اقتصادی در جامعه ما، حرکتیهای بود که در جهت منافع مستضعفین انجام شد. به جرات میتوان گفت که بعد از پیروزی انقلاب تا بحال تقریباً اکثر حرکتها بطور مستقیم یا غیر مستقیم در جهت حمایت از مستضعفین بوده است. توجه کنید همین جهادسازندگی شما، یک نهادی بود با بودجه بسیار عظیم در جهت رسیدگی به کار مستضعفین در روستاهای مملکت. کلیه تصمیم گیریهای اقتصادی دولت خصوصاً از زمان دولت شهید رجایی در جهت حمایت از مستضعفین و در جهت ایجاد رفاه برای این قشر بود. بخشودگی مصارف پائین آب و برق و در عین حال بالا بردن نرخ مصارف بالا، حتی سهمیه بندی کالاها، ایجاد سیستم دو نرخ در مورد کالاها و خدمات مورد نیاز مردم و عرضه ارزاق مورد نیاز مستضعفین

نمونه هایی از اقدامات بسیار قابل تحسین در جهت حمایت از مستضعفین بوده است. سهمیه بندی کالاهای اساسی علاوه بر اینکه ما را کمیودها و تنگناها نجات داد از جنگ پول با کالا جلوگیری نمود و سبب شد که توده مردم ما بتوانند به کالاهای مورد نیاز خودشان (حداقل کالای مورد نیاز خودشان) با حداقل قیمت دست پیدا بکنند بدون اینکه صاحبان ثروتها کلان بتوانند با پول زیاد مقدار محدود جنس را که در بازار هست جذب کنند. من فکر میکنم حرکتیهای که در جهت ایجاد سیستم دو نرخ در مملکت ما شد در زمینه آب و برق، بنزین و قند و شکر، و سایر کالاها در جهت حفظ منافع عموم مردم، مستضعفین و با این هدف که از پول توده مردم، از بیت المال مردم به بخشهای خاص کوچک از مردم پول پرداخت نشود، قطع سوسپید (هزینه اضافی توسط دولت) از کالاهایی که غیر ضروری و یا مورد مصرف قشری خاص که بخشی از طرح سیستم دو نرخ بود به اعتقاد من نقش خیلی خوبی در تغییر بافت اقتصادی جامعه ما به نفع مستضعفین و تغییر الگوهای مصرف طاغوتی خواهد داشت.

برادر بهزاد نبوی در پاسخ به این سوال که آیا اقتصاد از حالت تک محصولی متکی به نفت خارج شده یا نه؟ و اصولاً در زمینه استقلال صنعتی و کشاورزی چه کارهایی صورت گرفته است گفتند: متأسفانه در حال حاضر هنوز هم اقتصاد ما تک پایه است و تا به ما فشار نیاید شاید خیلی هم دنبال این هدفها نرویم و باز متأسفانه این را بگویم که در عرض دو سال بعد از پیروزی انقلاب حرکت چشمگیری در این زمینه نشده است یعنی بازم عموماً ما متکی به نفت بودیم و همه چیز را از طریق واردات تامین کردیم و شاید حتی بشود گفت که در

زمینه تولید صنعتی، حتی وضع بدتری نسبت به زمان سابق داشته ایم چون تولید در زمان طاغوت عمدتاً مونتاژ بوده و حتی سیاست حفظ یا نابودی این صنایع بعد از پیروزی انقلاب نامشخص بوده است. البته در زمینه تولید کشاورزی ما به موفقیتهایی نایل شدیم ولی با اضافه شدن قدرت خرید و مصرف قشر مستضعف (که اینرا نیز میشود بعنوان یکی از دستاوردهای انقلاب مطرح کرد) سبب بالا رفتن مصرف کالاهای ضروری در جامعه ما شده عملاً تولید کشاورزی هم که بعد از پیروزی انقلاب بدست آمده کفاف مصرف جامعه مان را نمیدهد. راه حل این مشکل هم در برنامه ریزی است که بدانیم تکلیف صنعت ما چه باید بشود، کشاورزی چگونه رشد کند، سرمایه گذاری در چه زمینه هائی و توسط چه بخشی انجام شود و...

مهمترین حرکت در این زمینه در سازمان برنامه و بودجه سرعت دنبال میشود و شورای اقتصادی هم بر این کار نظارت دارد و انشاءالله پس از اتمام، مسائل فوق روشن شده و در نتیجه رشد تولید خواهیم داشت و طبعاً از اقتصاد تکپایه نجات خواهیم یافت هرچه در این زمینه ها بدولت فشار بیشتر وارد شود موفق تر بوده و سریعتر پیش خواهیم رفت همانطور که امام جنگ را یک موهبتی دانستند که به ما فشار آورد و مجبور شدیم خیلی از کارهایی که در شرایط معمولی نمیکردیم و از دستمان برنمی آمد در جنگ ادامه بدهیم، فشار اقتصادی و کم خریدن نفت نیز در عین حال که ما به استقبال آن نمی رویم جنبه های بسیار مثبتی برای ما خواهد داشت که ما را زودتر به خود کفائی میرساند.

انقلاب و...

از ریاست جمهوری خلع می کنند و طومار لیبرال منتهای غرب ماب را برای همیشه درهم می پیچند و بار دیگر با حضور فعال خویش در صحنه انقلاب را حراست می نمایند. آمریکای جنایتکار از دولتمردان طرفی بر نمی بندد با تحریک مزدور خویش - صدام - بار دیگر انقلاب ما و مردم ما را به مبارزه می طلبد، ولی این بار نیز مردم ما مانند گذشته با حضور فعال خویش در جبهه ها از یک طرف و شرکت فعال و بی سابقه در انتخابات ریاست جمهوری شهید رجایی و حجت الاسلام خامنه ای از طرف دیگر مشت محکمی بردهاں ضد انقلاب زده و امید او را تبدیل به یاس کردند.

حضور فعال مردم در جنگ و در حقیقت تاکتیک «مردمی کردن جنگ» دشمن را به استیصال

کشانده و کلیه محاسبات کارشناسان نظامی غرب و

*** در زمان انقلاب روزنامه های دیواری به ابتکار مردم آخرین اطلاعات و اخبار انقلاب را در کوچه ها و محلات در اختیار مردم قرار میداد.**

شرق را بهم ریخته و حسابی جدید در تاریخ مبارزات سیاسی و نظامی گشوده است. مردم ما یکبار دیگر نشان دادند که برای حفظ

انقلابشان از هیچگونه ابتکارگری در جان و مال خود دریغ نمی نمایند و انقلابی را که به قیمت خون هزاران شهید بشر رسانده اند بخوبی حفاظت خواهند کرد و اکنون که این انقلاب به مرحله ای رسیده است که بسیاری مشکلات و توطئه ها را کنار زده و دولت و ملت یکی شده اند و در راه تحقق اهداف انقلاب اسلامی گام بر میدارند، بدیهی است که رسالت مسئولین در قبال انجام وظایفی که در برابر مردم و انقلاب به عهده دارند بیشتر و بیشتر خواهد شد.

به امید آنکه سیر مبارزه ملت مسلمان ایران با ایدئولوژی اسلامی و رهبری سیاسی و مذهبی امام خمینی چون چراغی فروزنده در دهلیز تاریخ سیاسی ایران و تاریخ سیاسی جهان بر سر راه آیندگان قرار گیرد. والسلام